

ingediend op **2137** (2023-2024) – Nr. 1
18 april 2024 (2023-2024)

Verslag van het verzoekschrift

namens de Commissie voor Algemeen Beleid,
Financiën, Begroting en Justitie
uitgebracht door Arnout Coel

over het invoeren van de oranjestoplichtprocedure
tegen de herinvoering van het Europees Stabiliteitspact

Samenstelling van de Commissie voor Algemeen Beleid, Financiën, Begroting en Justitie:

Voorzitter: Steven Vandeput.

Vaste leden:

Arnout Coel, Maaïke De Vreese, Andries Gryffroy, Philippe Muyters, Steven Vandeput;
Adeline Blancquaert, Anke Van dermeersch, Wim Verheyden;
Koen Van den Heuvel, Peter Van Rompuy;
Willem-Frederik Schiltz, Maurits Vande Reyde;
Celia Groothedde, Björn Rzoska;
Ludwig Vandenhove.

Plaatsvervangers:

Veerle Geerinckx, Sarah Smeyers, Jeroen Tiebout, Wilfried Vandaele, Paul Van Miert;
Filip Brusselmans, Yves Buysse, Johan Deckmyn;
Stijn De Roo, Sofie Mertens;
Marino Keulen, Bart Somers;
Mieke Schauvliege, Jeremie Vaneeckhout;
Thijs Verbeurgt.

Toegevoegde leden:

Jos D'Haese.

INHOUD

1. Procedure 4

2. Inhoud van het verzoekschrift 4

3. Bespreking 4

4. Conclusie 5

Bijlage: Antwoord van minister-president Jan Jambon..... 7

1. Procedure

Op 1 februari 2024 werd het verzoekschrift over het invoeren van de oranjestoplicht-procedure tegen de herinvoering van het Europees Stabiliteitspact (verzoekschrift nr. 25 (2023-24)) ingediend bij de voorzitter van het Vlaams Parlement.

De verzoeker diende het verzoekschrift zonder titel in. De huidige titel van het verzoekschrift werd dus tijdens de ontvankelijkheidsprocedure aan het verzoekschrift toegevoegd.

Het verzoekschrift werd ontvankelijk verklaard op 7 februari 2024 en voor verdere behandeling verwezen naar de Commissie voor Algemeen Beleid, Financiën, Begroting en Justitie.

De commissie besliste eenparig om het verzoekschrift ten gronde te behandelen op 19 maart 2024 en vroeg tegelijk aan de Vlaamse Regering om, conform artikel 101, 7, van het Reglement van het Vlaams Parlement, over de inhoud van het verzoekschrift uitleg te verstrekken.

Op 15 april 2024 werd het antwoord van minister-president Jan Jambon ontvangen en het werd als bijlage bij dit verslag opgenomen.

De commissie besprak het verzoekschrift op 16 april 2024.

2. Inhoud van het verzoekschrift

De verzoeker verwijst naar een besluit van de Europese Raad van 14 december 2023 waardoor de begrotings-, schuld- en hervormingsnormen uit het Europees Stabiliteitspact zullen worden heringevoerd. Daardoor zullen investeringen van openbaar nut door de lopende begroting worden gefinancierd.

De verzoeker haalt aan dat de nationale parlementen in 2021 de eigen middelen van de Europese Unie ratificeerden, waardoor de Europese Commissie schulden kon aangaan op de financiële markten. Die schulden hebben volgens de verzoeker hoofdzakelijk de financiële markten gediend, en niet het algemeen belang. Daarom vraagt de verzoeker om de subsidiariteit via de oranjestoplichtprocedure in te roepen tegen herinvoering van het Europees Stabiliteitspact.

3. Bespreking

Arnout Coel wijst erop dat minister-president Jan Jambon in zijn antwoord het volgende stelt:

“De ‘oranjestoplichtprocedure’ kadert in de subsidiariteitscontrole door nationale parlementen, met grondslag in artikel 5 en 12 en protocollen 1 en 2 van het Verdrag betreffende de Europese Unie (VEU). De nationale parlementen van de lidstaten hebben de mogelijkheid om bij nieuwe voorstellen voor EU-wetgeving van de Europese Commissie aan te geven dat ze het subsidiariteitsprincipe geschonden zien, met andere woorden dat het onderwerp van een wetsvoorstel niet op Europees niveau, maar op nationaal, regionaal of lokaal niveau thuishoort.

In het geval dat een nationaal parlement van mening is dat een wetgevend voorstel niet strookt met het subsidiariteitsbeginsel, dan moet zij dat binnen de acht weken in een met redenen omkleed advies aan de Europese Commissie mededelen. Als een derde van de parlementen op grond van het subsidiariteitsbeginsel bezwaar aantekent spreekt men van een ‘gele kaart’. Als de helft van de nationale parlementen dat doet is sprake van een ‘oranje kaart’. De Europese Commissie moet het voorstel dan heroverwegen.

Besluit de Europese Commissie na heroverweging met het voorstel door te zetten, dan moet ze in een uitgebreid gemotiveerd advies uitleggen waarom het wetgevend voorstel wel degelijk strookt met het subsidiariteitsbeginsel. In het geval van een 'oranje kaart' moet dat gemotiveerde advies samen met de gemotiveerde adviezen van de nationale parlementen ter overweging worden voorgelegd aan de wetgever van de EU (het Europees Parlement en de Raad). Het Europees Parlement en de Raad beoordeelt dan voor ze hun eerste lezing van het wetgevend voorstel afsluiten, of het voorstel in behandeling wordt genomen of afgewezen op grond van schending van het subsidiariteitsprincipe.

Het inroepen van de 'oranjekaartprocedure' is hier dus niet van toepassing. Ten eerste, dient de procedure om de schending van het subsidiariteitsprincipe te signaleren, niet om aangenomen Europese wetgeving te blokkeren. Ten tweede, is de mogelijkheid om van deze procedure gebruik te maken verlopen. Parlementen moeten immers binnen de acht weken nadat de Europese Commissie een wetgevend voorstel gepubliceerd heeft en aan de nationale parlementen heeft toegezonden, reageren."

De spreker concludeert dat de voorgestelde procedure niet van toepassing is om aangenomen Europese wetgeving te blokkeren. Bovendien is de termijn waarbinnen men de procedure zou kunnen inroepen al verstreken omdat de termijn ingaat op het moment dat de Europese Commissie haar wetgevend voorstel publiceert (in casu 26 april 2023) en niet vanaf dat de beslissing is genomen. Hierdoor kan het Vlaams Parlement – mocht het dat willen – niet tegemoetkomen aan wat de verzoeker vraagt.

Björn Rzoska betreurt dat de termijn inderdaad is verstreken waardoor het weinig zin heeft het debat nog ten gronde te voeren.

4. Conclusie

De Commissie voor Algemeen Beleid, Financiën, Begroting en Justitie maakt zich het advies van de minister-president eigen.

De oranjestoplichtprocedure kadert in de subsidiariteitscontrole door nationale parlementen, en houdt in dat de helft van de nationale parlementen van de EU aangeven dat ze het subsidiariteitsprincipe geschonden zien.

De voorgestelde procedure is niet van toepassing om aangenomen Europese wetgeving te blokkeren.

Bovendien is de termijn waarbinnen men de procedure zou kunnen inroepen al verstreken omdat de termijn ingaat op het moment dat de Europese Commissie haar wetgevend voorstel publiceert (in casu 26 april 2023) en niet vanaf dat de beslissing is genomen.

Hierdoor kan het Vlaams Parlement – mocht het dat willen – niet tegemoetkomen aan wat de verzoeker vraagt.

Steven VANDEPUT,
voorzitter

Arnout COEL,
verslaggever

BIJLAGE:

Antwoord van minister-president Jan Jambon

Vlaamse Regering

Jan Jambon
Minister-president van de Vlaamse
Regering, Vlaams minister van
Buitenlandse Zaken, Cultuur,
Digitalisering en Facilitair Bedrijf
Martelaarsplein 19
1000 BRUSSEL
T 02 552 60 00
Kabinet.jambon@vlaanderen.be
www.vlaanderen.be

De Heer Steven Vandeput
Commissievoorzitter

Betreft:

- Verzoekschrift over het invoeren van de oranje stoplichtprocedure tegen de herinvoering van het Europees Stabiliteitspact – 25 (2023-2024)
- Verzoekschrift over verplicht gebruik van email door schuldeisers en deurwaarders naast het gebruik van brief per post – 28 (2023-2024)
- Verzoekschrift over een wijziging aan het GIPOD-decreet – 30 (2023-2024)

Geachte heer Vandeput,

Met dit schrijven reageer ik graag op uw vraag, conform artikel 101, 7° van het Reglement van het Vlaams Parlement, naar aanleiding van de ingediende verzoekschriften 25, 28 en 30.

Advies verzoekschrift 25

In het verzoekschrift wordt gevraagd dat het Vlaams Parlement de zogenaamde “oranje stoplichtprocedure” of “oranje kaartprocedure” zoals ze ook genoemd wordt, invoert om de introductie van het herziene Stabiliteits- en Groeipact te blokkeren.

Op 26 april 2023 heeft de Europese Commissie drie wetgevende voorstellen gepubliceerd ter herziening van het EU-kader voor economische governance, in de eerste plaats de regels van het Stabiliteits- en Groeipact (de regels waaraan nationale begrotingen moeten voldoen):

1. een [voorstel](#) ter *vervanging* van Verordening 1466/97 over de versterking van het toezicht op begrotingssituaties en het toezicht op en de coördinatie van het economisch beleid en corresponderende bijlage (de preventieve arm van het Stabiliteits- en Groeipact);
2. een [voorstel](#) ter *wijziging* van Raadsverordening 1467/97 over de bespoediging en

verduidelijking van de tenuitvoerlegging van de buitensporigtekortprocedure (de correctieve arm van het Stabiliteits- en Groeipact);

3. een [voorstel](#) ter *wijziging* van Raadsrichtlijn 2011/85 tot vaststelling van voorschriften voor de begrotingskaders van de lidstaten.

Het voorstel met betrekking tot de preventie arm wordt behandeld volgens de gewone wetgevende procedure (waarin het Europees Parlement en de Raad van Ministers van de Europese Unie dezelfde wetgevende macht hebben). Nadat de Raad en het Europees Parlement hun respectievelijke standpunten bepaald hadden, hebben ze op 10 februari 2024 onderling een akkoord gevonden. Dit provisionele akkoord moet eind april nog bekrachtigd worden door beide instellingen.

De voorstellen met betrekking tot de correctieve arm en de begrotingskaders volgen andere wetgevende procedures waarbij de Raad de wetgeving aanneemt na consultatie van het Europees Parlement. De Raad heeft op 20 december 2023 een principeakkoord bereikt over deze voorstellen. Deze teksten zullen eveneens eind april bekrachtigd worden. De drie wetgevende voorstellen zullen naar alle waarschijnlijkheid eind april in werking treden.

Op 27 februari 2024 heb ik in de Commissie voor Algemeen Beleid, Financiën, Begroting en Justitie mijn appreciatie gegeven van de herziene begrotingsregels in een antwoord op een [vraag om uitleg](#) (nummer 1195 (2023-2024)) van dhr. Peter Van Rompuy. Daarin heb ik enerzijds de positieve punten van het nieuwe begrotingskader aangestipt, waaronder de nieuwe landenspecifieke manier van werken, het gebruik van een uitgavennorm als budgettair kompas en de waarborgen om voldoende schuld- en tekortreductie te garanderen. Anderzijds, heb ik gewezen op tekortkomingen zoals het feit dat ook de nieuwe regels onduidelijkheden bevatten en complex blijven.

In het voorliggende verzoekschrift wordt het Vlaams Parlement verzocht om de introductie van het herziene Stabiliteits- en Groeipact een halt toe te roepen door de zogenaamde “oranje stoplichtprocedure” aan te wenden. Dat is echter niet mogelijk.

De “oranje stoplichtprocedure” kadert in de subsidiariteitscontrole door nationale parlementen, met grondslag in artikels 5 en 12 en protocollen 1 en 2 van het Verdrag betreffende de Europese Unie (VEU). De nationale parlementen van de lidstaten hebben de mogelijkheid om bij nieuwe voorstellen voor EU-wetgeving van de Europese Commissie aan te geven dat ze het subsidiariteitsprincipe geschonden zien, met andere woorden dat het onderwerp van een wetsvoorstel niet op Europees niveau, maar op nationaal, regionaal of lokaal niveau thuishoort.

In het geval dat een nationaal parlement van mening is dat een wetgevend voorstel niet strookt met het subsidiariteitsbeginsel, dan moet zij dat binnen de acht weken in een met redenen omkleed advies aan de Europese Commissie mededelen. Als een derde van de parlementen op grond van het subsidiariteitsbeginsel bezwaar aantekent spreekt men van een “gele kaart”. Als de helft van de nationale parlementen dat doet is sprake van een “oranje kaart”. De Europese Commissie moet het voorstel dan heroverwegen.

Besluit de Europese Commissie na heroverweging met het voorstel door te zetten, dan moet ze in een uitgebreid

gemotiveerd advies uitleggen waarom het wetgevend voorstel wel degelijk strookt met het subsidiariteitsbeginsel. In het geval van een “oranje kaart” moet dat gemotiveerde advies samen met de gemotiveerde adviezen van de nationale parlementen ter overweging worden voorgelegd aan de wetgever van de EU (het Europees Parlement en de Raad). Het Europees Parlement en de Raad beoordeelt dan voor ze hun eerste lezing van het wetgevend voorstel afsluiten, of het voorstel in behandeling wordt genomen of afgewezen op grond van schending van het subsidiariteitsprincipe.

Het invoeren van de “oranje kaartprocedure” is hier dus niet van toepassing. Ten eerste, dient de procedure om de schending van het subsidiariteitsprincipe te signaleren, niet om aangenomen Europese wetgeving te blokkeren. Ten tweede, is de mogelijkheid om van deze procedure gebruik te maken verlopen. Parlementen moeten immers binnen de acht weken nadat de Europese Commissie een wetgevend voorstel gepubliceerd heeft en aan de nationale parlementen heeft toegezonden, reageren.

Advies verzoekschrift 28

casus 1: “Communicatie door begunstigde meermalen niet ontvangen”

In de huidige situatie is de algemene provinciebelasting voor gezinnen reeds een dienstverlening die door de verzender d.m.v. integratie met een document provider bv. Magda Documentendienst ofwel via papieren post of via eBox, de digitale brievenbus van de burger, verstuurd wordt richting de begunstigde. In deze casus treedt de provincie op als verzender van de communicatie.

De verzender, in dit geval de provincie, doet voor het versturen van het document een bevraging om na te gaan indien de burger al dan niet zijn eBox heeft geactiveerd.

Door de actie waarbij de burger zijn eBox koppelt, kiest de burger ervoor om zijn overheidsdocumenten digitaal te ontvangen, bijgevolg ontvangt men sommige documenten niet langer op papier.

Doorgaans verloopt het bezorgen van communicatie als volgt:

- In casu dat de burger zijn eBox niet gekoppeld/ geactiveerd heeft, wordt de communicatie op papier via de post verzonden naar domicilie van de burger.

De verzender kan in dit geval ervoor kiezen om alsnog de communicatie evenzeer beschikbaar te stellen via eBox, deze is echter niet rechtsgeldig aangezien de burger zijn eBox niet geactiveerd heeft.

- In casu dat de burger zijn eBox gekoppeld/ geactiveerd heeft, wordt het eBox document digitaal verstuurd richting de burger. Het eBox document kan door de burger geconsulteerd worden via een Human Interface Provider (HIP), dit is de front-end oplossing voor de digitale brievenbus.

Mijn Burgerprofiel als HIP

Mijn Burgerprofiel is een HIP (Human Interface Provider) voor toepassing eBox, de digitale brievenbus van de burger. Dit houdt in dat de burger zijn overheidsdocumenten via Mijn Burgerprofiel kan raadplegen, eens de burger eBox gekoppeld heeft via Mijn Burgerprofiel.

Bij het koppelen van de eBox via Mijn Burgerprofiel is het doorgeven van een e-mailadres in de huidige situatie niet verplicht. Daarnaast kan de burger zelf kiezen om al dan niet communicatie via e-mail te ontvangen i.k.v. (nieuwe) overheidsdocumenten (eBox). Dit concept is gebaseerd op vrije toestemming die door de burger al dan niet verschaft wordt.

Ten gevolge van bovenstaande werking, zal de burger die zijn eBox aan Mijn Burgerprofiel heeft gekoppeld een e-mailnotificatie ontvangen mits voldaan aan volgende voorwaarden;

- Er is een up-to-date e-mailadres beschikbaar voor dienstverlening “Overheidsdocumenten (eBox)”
 - De burger heeft de toestemming gegeven dat men actieve communicatie via e-mail wenst te ontvangen voor “Overheidsdocumenten (eBox)”
- Indien geen toestemming: De burger ontvangt geen e-mailcommunicatie bij een nieuwe eBox document. Er wordt enkel een passieve melding verstuurd (versterkt door een push notificatie indien de burger een MBP app heeft). Enkel bij pro- activiteit zal de burger de melding opmerken. De burger wordt niet actief getriggerd om het nieuwe eBox document te raadplegen.
- Indien toestemming: De burger ontvangt e-mailcommunicatie om te informeren dat er een nieuw eBox document vb. Algemene provinciebelasting voor gezinnen beschikbaar is in de digitale brievenbus. Dit is een actieve trigger richting de burger om de digitale brievenbus te consulteren.

Oorzaken niet ontvangen van communicatie

Het niet ontvangen van “communicatie/ post” zoals in het verzoekschrift vermeld, kan verschillende oorzaken hebben, nl.:

- Effectief geen enkele papieren post die op domicilie is terechtgekomen, hoewel de burger geen actieve eBox heeft. Oorzaak in dit geval is een probleem bij de bezorging an sich.
- Geen papieren post aangezien de burger zijn eBox geactiveerd is, echter is de burger niet geïnformeerd dat er overheidscommunicatie beschikbaar is in de digitale brievenbus. Dit vanwege het feit dat de burger geen toestemming heeft gegeven tot ontvangen van e-mailcommunicatie i.k.v. nieuwe “Overheidsdocumenten (eBox)”. Er wordt in dit geval van de burger geacht dat hij/zij proactief zijn eBox zal consulteren.
- De burger heeft zijn eBox geactiveerd zonder dit goed te beseffen of weet dit niet meer. Deze case komt t.g.v. de covid-19 periode af en toe voor. Het activeren van de eBox heeft als gevolg dat de burger bepaalde overheidscommunicatie niet langer op papier ontvangt, maar louter digitaal.

- De burger heeft eBox geactiveerd en een e-mailadres van een derde ingegeven bij het koppelen van de eBox. Bijgevolg krijgt de begunstigde geen e-mail omtrent nieuwe “Overheidsdocumenten (eBox)”.

Mogelijke optimalisaties

Om een maximaal bereik van de e-box door Vlaamse instanties te realiseren, kan Digitaal Vlaanderen onderzoeken of er eventueel aanpassingen nodig zijn aan o.a. het decretaal kader inzake gebruik van de eBox door Vlaamse instanties ingevolge zeer recente wijzigingen van de eBox-regelgeving. Er is nood aan interbestuurlijke samenwerking hieromtrent: nu worden de deelstaten telkens geconfronteerd met aanpassingen aan de eBox-regelgeving die nadien soms ook nog aanpassingen aan de Vlaamse regelgeving vergen. Voorafgaande consultatie van de deelstaten waarbij effectief rekening wordt gehouden met de opmerkingen vanuit de deelstaten kan voorkomen dat achteraf kan worden vastgesteld dat er reglementaire lacunes zijn t.a.v. de deelstaten.

Casus 2: “Ter beschikking stellen van contactgegevens”

Digitaal Vlaanderen werd d.m.v. het Decreet betreffende het elektronische bestuurlijke gegevensverkeer (hierna: e-govdecreet) aangeduid als entiteit die de centrale gegevensbron voor contactgegevens van burgers opricht.¹ De verwerking van de contactgegevens van de burger door Digitaal Vlaanderen berust in het heden op de toestemming van de burger. De toestemming wordt gegeven via de vrijwillige verstrekking.²

Het e-govdecreet vermeldt dat instanties deze contactgegevens uit de centrale gegevensbron kunnen hanteren voor een specifiek doeleinde, nl. het in interactie treden met de burger i.k.v. de dienstverlening.

In het verzoekschrift worden verschillende externe partijen aangehaald die gebruik wensen te maken van de centrale gegevensbron, namelijk deurwaarders, incassobureau's en schuldeisers. Echter is toegang tot de centrale gegevensbron niet voor éénieder een mogelijkheid.

Opdat de verschillende partijen toegang zouden hebben tot de centrale gegevensbron voor contactgegevens moeten deze partijen “instanties” zijn in de zin van het e-govdecreet.³

Een instantie wordt als volgt gedefinieerd: *“een instantie van de Vlaamse overheid als vermeld in artikel 1.3, 1°, van het Bestuursdecreet van 7 december 2018, een instantie van een lokale overheid als vermeld in artikel 1.3, 5°, van het Bestuursdecreet van 7 december 2018, een instelling met een publieke taak als vermeld in artikel 1.3, 6°, van het Bestuursdecreet van 7 december 2018 of een milieu-instantie als vermeld in artikel 1.3, 7°, van het Bestuursdecreet van 7 december 2018.”*

¹ Artikel 6 e-govdecreet.

² Artikel 7/1 e-govdecreet.

³ Artikel 2 e-govdecreet.

Indien deze definitie wordt toegepast op de drie aangehaalde partijen, komt men tot de volgende vaststelling:

- Schuldeiser: een schuldeiser is een (rechts)persoon die een opeisbare verplichting (schuld) heeft ten opzichte van een andere persoon (schuldenaar). Een schuldeiser kan dus in verschillende vormen voor komen. Het hangt dus af van de soort schuldeiser of deze toegang heeft tot centrale gegevensbron. In dit geval is de schuldeiser de provincie. Een provincie valt onder de definitie van het e-govdecreet, namelijk artikel I.3, 5°, c) van het Bestuursdecreet. De provincie heeft bijgevolg toegang tot de centrale gegevensbron.
- Incassobureau: een incassobureau valt niet onder de bovengenoemde gevallen en is dus geen “instantie” in de zin van het e-govdecreet.
- Deurwaarder: volgens het Gerechtelijk Wetboek⁴ zijn deurwaarders openbare ambtenaren en ministeriële officieren in de uitoefening van de ambtelijke taken die door een wet, decreet, ordonnantie of koninklijk besluit aan hen zijn opgedragen of voorbehouden. Er werd onderzocht of deze onder artikel I.3, 6° van het Bestuursdecreet zou kunnen vallen (instelling met een publieke taak. Men is tot de vaststelling gekomen dat er één van de voorwaarden niet is voldaan. Er is namelijk te weinig controle door de Vlaamse overheid.⁵ Bijgevolg is een deurwaarder geen “instantie” in de zin van het e-govdecreet.

Vereisten a.d.h.v. huidige decreet & rechtsgrond

1. De schuldeiser dient een “instantie” te zijn zoals hierboven vermeld, in dat geval kan art. 7 e.v. van het e-govdecreet in werking treden en kan toegang verkregen worden tot de centrale gegevensbron. De instantie heeft enkel toegang tot het contactgegeven verzameld voor desbetreffende dienstverlening, in dit geval “algemene provinciebelasting voor gezinnen”. De instantie is afhankelijk van de beschikbaarheid van het contactgegeven en de toestemming van de burger. De verwerking van de contactgegevens van de burger door Digitaal Vlaanderen berust op de toestemming van de burger. De toestemming wordt gegeven via de vrijwillige verstrekking. Het moet duidelijk zijn voor de burger voor welke verwerkingsactiviteiten toestemming verleend wordt. Er dient geen protocol afgesloten te worden met de “instantie” die gebruik maakt van de contactgegevens voor zover voldaan aan de voorwaarden van het e-govdecreet.
2. Wijze toegankelijkheid van de gegevensbron richting instanties met als doeleinde in interactie te treden met de burger i.k.v. een specifieke dienstverlening
 - a. De instantie zal de gegevensbron raadplegen en nagaan indien er voor een specifieke dienstverlening, in deze casu “algemene provinciebelasting voor gezinnen” contactgegevens beschikbaar zijn.
 - b. De raadpleging vindt plaats d.m.v. een API-call.
 - c. In voorkomend geval gebruikt de instantie de beschikbare contactgegevens om in interactie te treden met de burger. Er dient geen protocol afgesloten te worden met de instantie in kwestie i.k.v.

⁴ Artikel 509 Gerechtelijk Wetboek.

⁵ Artikel I.3, 6°, c) is niet voldaan.

- het gebruik van de contactgegevens om in interactie te treden met de burger voor een specifieke dienstverlening voor zover voldaan aan de voorwaarden van het e-govdecreet art. 6 e.v..
- d. Alternatief: Een alternatief is dat elke instantie aansluit op de “Notificatie” bouwsteen van Digitaal Vlaanderen voor de dienstverlening “algemene provinciebelasting voor gezinnen”. Zodoende blijven de contactgegevens in de centrale gegevensbron, en worden deze bij het verzenden van de notificatie gehanteerd. De burger ontvangt een e-mailnotificatie (mits beschikbaar contactgegeven voor de dienstverlening en toestemming) alsook een passieve notificatie (versterkt door push indien de burger de MBP app geïnstalleerd heeft).
3. In casu deurwaarders
- a. Deurwaarders zijn geen instanties en kunnen dus niet voldoen aan de voorwaarden van het e-govdecreet, bijgevolg kan er geen toegang verleend worden tot de centrale gegevensbron van contactgegevens van burgers conform de voorwaarden van het e-govdecreet. De deurwaarders kunnen de gegevensbron niet raadplegen.
- b. Daarnaast dienen deurwaarders strikte procedures te volgen bij de uitvoering van beslag die in het Gerechtelijk Wetboek beschreven staan, waarvan niet afgeweken kan worden.
4. Aan in casu incassobureau's en andere schuldeisers, die niet voldoen aan de definitie van “instantie” in de zin van het e-govdecreet, mag er geen toegang verleend worden tot de centrale gegevensbron van contactgegevens van de burger. Er is sprake van een commerciële activiteit in dit geval, vervolgens is er geen verenigbaar doeleinde.
5. Inhoud e-mailcommunicatie bevat geen betalingsinformatie vanwege fraudegevoeligheid.

Actiepunten 1 t.e.m. 3:

- In casu waarbij burgers een schuld hebben t.a.v. de overheid is de afhankelijkheid van vrijwillige verstrekking van de benodigde gegevens niet gewenst. Bijgevolg wordt de noodzaak tot wijziging van de rechtsgrond naar rechtsgrond “algemeen belang” voor de gecentraliseerde verwerking van “contactgegevens en bankrekeningnummers van burgers” geïdentificeerd.
- Indien een wijziging tot rechtsgrond niet mogelijk zou zijn, kan onderzocht worden welke aanpassingen aan het e-govdecreet eventueel aangewezen zijn om toegang voor gerechtsdeurwaarders mogelijk te maken voor zover het Gerechtelijk Wetboek het gebruik van deze contactgegevens voor de gerechtsdeurwaarders toelaat.
- Indien het de bedoeling is dat bv. gerechtsdeurwaarders eveneens toegang krijgen, dan zal het e-govdecreet moeten worden aangepast.
- De dienstverlening voor de burger “algemene provinciebelasting voor gezinnen” kan aangeboden worden via Digitaal Vlaanderen. Zodoende kunnen, via de burgergerichte toegang zijnde MBP, contactgegevens van de burger verzameld worden op niveau van dienstverlening. De contactgegevens, verzameld op basis van vrijwillige verstrekking, worden opgenomen in de centrale gegevensbron.

Beperkingen

- Indien het contactgegevens e-mailadres wordt opgehaald en gehanteerd zonder gebruik van Notificatie bouwsteen van Digitaal Vlaanderen, is er geen opvolging binnen Mijn Burgerprofiel (geen mogelijkheid tot passieve notificatie zonder integratie Notificatiebouwsteen Mijn Burgerprofiel).
- Een e-mailnotificatie is geen aangetekend schrijven.

Mogelijke hinderpalen

- In de huidige situatie wordt de dienstverlening “algemene provinciebelasting voor gezinnen” nog niet aangeboden via Digitaal Vlaanderen. Er kunnen bijgevolg dus (nog) geen contactgegevens worden verzameld voor deze dienstverlening via de burgergerichte toegang, zijnde MBP. De “algemene provinciebelasting voor gezinnen” is geen onderdeel van de “Contactvoorkeuren-module” binnen Mijn Burgerprofiel. De centrale gegevensbron bevat in het heden geen contactgegevens voor de dienstverlening “algemene provinciebelasting voor gezinnen”. Vanwege deze reden is het niet mogelijk contactgegevens uit te wisselen om voor deze dienstverlening in interactie te treden met de burger.
- Indien het de bedoeling is dat bv. gerechtsdeurwaarders eveneens toegang krijgen, dan zal het e-govdecreet moeten worden aangepast.
- In casu incasso's en andere schuldeisers, die niet voldoen aan de definitie van “instantie” in de zin van art. 6 e.v. van het e-govdecreet, mag er geen toegang verleend worden tot de centrale gegevensbron van contactgegevens van de burger.

CONCLUSIE

Idealiter wordt in eerste instantie vermeden dat communicatie niet bij de betrokken burger terechtkomt en dat bijgevolg een escalatie door de schuldeiser voorkomen wordt. Om een maximaal bereik van de e-box door Vlaamse instanties te realiseren, is het mogelijk om te onderzoeken of er eventueel aanpassingen nodig zijn aan het decretaal kader inzake het gebruik van de eBox door Vlaamse instanties ingevolge zeer recente wijzigingen van de eBox-regelgeving. Er is nood aan interbestuurlijke samenwerking hieromtrent: nu worden de deelstaten telkens geconfronteerd met aanpassingen aan de eBox-regelgeving die nadien soms ook nog aanpassingen aan de Vlaamse regelgeving vergen. Voorafgaande consultatie van de deelstaten waarbij effectief rekening wordt gehouden met de opmerkingen vanuit de deelstaten kan voorkomen dat achteraf kan worden vastgesteld dat er reglementaire lacunes zijn t.a.v. de deelstaten.

Ook een provinciebestuur kan gebruikmaken van diensten van Digitaal Vlaanderen zoals de Documentendienst en Mijn Burgerprofiel om een maximaal bereik van de e-box door Vlaamse instanties te realiseren. De dienstverlening “algemene provinciebelasting voor gezinnen” kan bijvoorbeeld aangeboden worden in Mijn Burgerprofiel.

Met betrekking tot de gegevensbron met de contactgegevens van de burgers zoals bedoeld in het e-govdecreet: het

verzamenen van contactgegevens gebeurt conform het e-govdecreet op basis van toestemming, de overheid is aldus afhankelijk van de vrijwillige verstrekking van de burger van zijn/ haar contactgegevens. Er is dus geen garantie betreffende de beschikbaarheid van contactgegevens in de centrale gegevensbron. De burger moet in voorkomend geval duidelijk geïnformeerd worden omtrent alle verdere verwerkingsactiviteiten. Digitaal Vlaanderen kan onderzoeken of hier optimalisaties mogelijk zijn zoals bijvoorbeeld in plaats van op basis van toestemming de contactgegevens in te zamelen, op basis van een taak van algemeen belang mits wijziging van het e-govdecreet.

Momenteel is de gegevensbron alleen raadpleegbaar door Vlaamse instanties inclusief lokale instanties zoals een provinciebestuur. Indien het de bedoeling is dat bv. gerechtsdeurwaarders eveneens toegang krijgen, dan zal het e-govdecreet moeten worden aangepast. Bovendien zijn gerechtsdeurwaarders ook gebonden aan een federaal kader, vastgelegd in het Gerechtelijk Wetboek, bij de uitvoering van hun taken. Mogelijks vergt dit ook wijzigingen aan dit kader om gebruik van de contactgegevens mogelijk te maken.

Advies verzoekschrift 30

In het GIPOD-decreet is vastgelegd dat de termijn voor het indienen van een synergie-aanvraag twee maanden voor de geplande start van de werken ligt (Art. 11 §3). Hetzelfde artikel legt een antwoordtermijn van 15 dagen vast waarin partijen kunnen aangeven dat ze wensen deel te nemen. In dit opzicht is er in het GIPOD-decreet een termijn van minimaal anderhalve maand voorzien waarin de deelnemers van de samenwerking zich kunnen organiseren. Het GIPOD decreet legt eveneens vast dat wijzigingen aan de informatie over grondwerken en synergiën binnen de drie werkdagen dienen geregistreerd te worden in GIPOD (Art. 13)

Naast het GIPOD-decreet bestaat er ook een afsprakenkader binnen de VRN (Vlaamse Raad van Netwerkbeheerders), waarbij de onderlinge afspraken tussen de betrokken partijen bij nutswerken uit te voeren in synergie worden bepaald. Een ander voorbeeld van dergelijk kader is de code NUTS⁶, die zorgt voor een beter coördinatie en kwaliteit van infrastructuurwerken tussen gemeenten en netwerkbeheerders.

Wij zijn van mening dat een wijziging van het GIPOD-decreet momenteel niet opportuun is. De huidige structuur en bepalingen van het decreet bieden reeds een stevige basis voor een efficiënte en effectieve uitwisseling van informatie over innames van het openbaar domein. Een wijziging zou aanzienlijke aanpassingen vergen, niet alleen op wettelijk vlak, maar ook in de operationele uitvoering bij alle betrokken partijen.

In plaats daarvan stellen wij voor om de focus te leggen op het versterken van de samenwerking binnen de nutssector. We zullen uw vraag hieromtrent voorleggen aan de VRN en bespreken op het volgende GRB nutssectorforum op 15 mei 2024. Het is cruciaal dat er duidelijke en efficiënte afspraken worden gemaakt om de gemeenschappelijke doelstellingen te bereiken en de dienstverlening te optimaliseren.

Tot slot nodigen we de verzoeker uit specifieke gevallen waarbij niet de nodige ruimte is om grondwerken op punt

⁶ <https://www.vvsg.be/kennisitem/vvsg/code-voor-infrastructuur-en-nutswerken-langs-gemeentewegen-1>

te stellen te melden aan het GIPOD ondersteuningsteam via digitaal.vlaanderen@vlaanderen.be, zodat de gebruikte procedures en termijnen kunnen onderzocht en besproken worden met de verschillende deelnemers.

Met vriendelijke groet,

A handwritten signature in black ink, consisting of several overlapping loops and a long horizontal stroke extending to the right.

Jan Jambon
Minister-president van de Vlaamse Regering
Vlaams minister van Buitenlandse Zaken, Cultuur, Digitalisering en Facilitair Management